

Laodicea - Numărul Cinci

Cele Trei din Urmă

Jeff Pippenger

2023-09-03

În mod ideal, cele șapte biserici și cele șapte peceți ar trebui să fie înțelese ca simboluri paralele, reprezentând linii interne și externe ale aceleiași istorii. De asemenea, este important de observat că, atunci când sunt avute în vedere ultimele trei biserici și ultimele trei peceți, linia istorică ce reprezintă istoria progresivă nu constituie un subiect principal al simbolurilor. Atunci când bisericile sunt aplicate în contextul unor istorii paralele, progresia istoriei este un element esențial al simbolismului, însă aceasta nu este situația atunci când ultimele trei biserici și peceți sunt tratate ca un simbol în sine.

Ultimele trei biserici, ca simbol, privesc relația dintre trei grupuri și dinamica interacțiunii celor trei grupuri de închinători reprezentate de diferitele biserici. Ultimele trei peceți identifică poporul lui Dumnezeu așa cum este reprezentat de Moise și Ilie. Ilie reprezentând pe cei o sută patruzeci și patru de mii, iar Moise pe morții neprihăniți.

Și când a deschis pecetea a cincea, am văzut sub altar sufletele celor ce fuseseră înjunghiați pentru cuvântul lui Dumnezeu și pentru mărturia pe care o ținuseră. Și strigau cu glas tare, zicând: Până când, Stăpâne, Tu, Cel sfânt și adevărat, nu judeci și nu răzbuni sângele nostru asupra celor ce locuiesc pe pământ? Și fiecăruia dintre ei i s-a dat o haină albă; și li s-a spus să se odihnească încă puțină vreme, până când se va împlini și numărul împreună-slugitorilor lor și al fraților lor, care aveau să fie uciși ca și ei. Și când a deschis pecetea a șasea, iată că s-a făcut un mare cutremur de pământ; și soarele s-a făcut negru ca un sac de păr, iar luna s-a făcut ca sângele; și stelele cerului au căzut pe pământ, cum își aruncă smochinul smochinele sale verzi, când este scuturat de un vânt puternic. Și cerul s-a strâns ca o carte de piele când este făcută sul; și toți munții și toate ostroavele s-au mutat din locurile lor. Și împărații pământului, și cei mari, și cei bogați, și căpeteniile oștirilor, și cei puternici, și orice rob, și orice om liber s-au ascuns în peșteri și în stâncile munților; și ziceau munților și stâncilor: Cădeți peste noi și ascundeți-ne de fața Celui ce șade pe tron și de mânia Mielului; căci a venit ziua cea mare a mâniei Lui, și cine poate sta în picioare? Apocalipsa 6:9–17.

Soră White ne informează că a cincea pecete se referă la „o perioadă de timp din viitor”. Versetele celei de-a cincea peceți întreabă când avea să judece Dumnezeu papalitatea pentru uciderea poporului lui Dumnezeu în timpul Evului Întunecat. Răspunsul a fost dat că, în „zilele de pe urmă”, Dumnezeu va judeca papalitatea pentru uciderea lor și, de asemenea, pentru un alt grup de martiri ai papalității, care aveau să fie, de asemenea, uciși de papalitate în timpul crizei legii duminicale.

„Și când a deschis pecetea a cincea... [Apocalipsa 6:9–11]. Aici i-au fost prezentate lui Ioan scene care nu erau în realitate, ci ceea ce avea să fie într-o perioadă de timp din viitor.”

Manuscript Releases, volumul 20, 197.

Inspirația confirmă, de asemenea, că sufletele de sub altar, care doresc să știe când va judeca Dumnezeu papalitatea, sunt legate de cele două glasuri ale îngerului care luminează pământul cu slava sa în capitolul al optsprezecelea din Apocalipsa.

„Când a fost deschisă pecetea a cincea, Ioan Revelatorul a văzut în viziune, sub altar, ceata celor care au fost omorâți pentru Cuvântul lui Dumnezeu și pentru mărturia lui Isus Hristos. După aceasta au urmat scenele descrise în capitolul al optsprezecelea din Apocalipsa, când cei credincioși și adevărați sunt chemați să iasă din Babilon. Apocalipsa 18:1–5 citat.” Manuscript Releases, volumul 20, 14.

În Apocalipsa optsprezece, judecata catolicismului este îndoită, căci acolo și atunci ea este pedepsită nu numai pentru cei pe care îi va ucide în „zilele de pe urmă”, ci și pentru victimele uciderilor din timpul Evului Întunecat al dominației papale.

Iar am auzit un alt glas din cer, zicând: Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu vă faceți părtași păcatelor ei și să nu primiți din plăgile ei. Căci păcatele ei au ajuns până la cer, și Dumnezeu Și-a adus aminte de nelegiuirile ei. Răsplățiți-i chiar așa cum v-a răsplătit ea vouă și dați-i îndoit, de două ori după faptele ei; în potirul în care a turnat ea, turnați-i îndoit. Apocalipsa 18:4–6.

Sigiliul al șaselea oferă una dintre ilustrațiile clasice ale Bibliei privind evenimentele care precedă nemijlocit cea de-a Doua Venire a lui Hristos în timpul celor șapte plăgi de pe urmă. El se încheie cu introducerea la capitolul șapte din Apocalipsa, care oferă răspunsul la întrebarea ridicată în ultimul verset al sigiliului al șaselea: „cine va putea sta în picioare?” Există două grupuri care vor sta ca stindard al lui Dumnezeu în criza legii duminicale, criză care se încheie atunci când sosesc cele șapte plăgi de pe urmă. Aceste două grupuri sunt cei o sută patruzeci și patru de mii, care sunt reprezentați de Ilie, și „marea mulțime”, care este reprezentată de Moise. Aceste două simboluri, Moise și Ilie, au fost identificate mai înainte ca aceia care stau la sfârșitul lumii, căci amândoi au stat împreună cu Hristos pe Muntele Schimbării la Față.

Prima grupă de martiri papali din Evul Întunecat a primit veșminte albe, iar a doua grupă, pentru care li s-a spus să aștepte până când acea grupă avea să fie completată, este „marea mulțime”, care poartă și ea veșminte albe. Pecetea a cincea și a șasea nu oferă o istorie paralelă a celei de-a cincea și a șasea biserici, ci aduc o mărturie despre cele două grupe care se ridică drept un steag pentru Domnul în „zilele din urmă”. Aceste două grupe sunt aceia care proclamă mesajele celor două glasuri din Apocalipsa capitolul optsprezece. Mesajul care este apoi proclamat este însoțit de revărsarea Duhului Sfânt, așa cum este prefigurată prin istoria Cincizecimii și prin istoria Strigătului de la Miezul Noptii de la începutul adventismului.

“Îngerul care se unește în vestirea soliei îngerului al treilea trebuie să lumineze întregul pământ cu slava sa. Aici este prevestită o lucrare de întindere mondială și de o putere nemaivăzută. Mișcarea adventă din 1840–44 a fost o manifestare glorioasă a puterii lui Dumnezeu; solia primului înger a fost dusă la fiecare stațiune misionară din lume, iar în unele țări s-a manifestat cel mai mare interes religios care a fost văzut în vreun ținut de la Reforma din secolul al șaisprezecelea înapoi; însă acestea vor fi întrecute de mișcarea puternică de sub ultima

avertizare a îngerului al treilea.”

„Lucrarea va fi asemănătoare cu aceea din Ziua Cincizecimii. După cum „ploaia timpurie” a fost dată, prin revărsarea Duhului Sfânt la deschiderea Evangheliei, pentru a face să răsară sămânța cea prețioasă, tot astfel „ploaia târzie” va fi dată la încheierea ei, pentru coacerea secerișului. „Atunci vom cunoaște, dacă vom stăruia să cunoaștem pe Domnul: ivirea Lui este pregătită ca zorile dimineții; și El va veni la noi ca ploaia, ca ploaia târzie și timpurie peste pământul acesta.” Osea 6:3. „Bucurați-vă dar, copiii ai Sionului, și veseliți-vă în Domnul Dumnezeul vostru; căci El v-a dat ploaia timpurie cu măsură și va face să se coboare pentru voi ploaia, ploaia timpurie și ploaia târzie.” Ioel 2:23. „În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură.” „Și se va întâmpla că oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit.” Faptele Apostolilor 2:17, 21.

„Marea lucrare a Evangheliei nu trebuie să se încheie cu o manifestare mai slabă a puterii lui Dumnezeu decât aceea care i-a marcat începutul. Profețiile care s-au împlinit prin revărsarea ploii timpurii la începutul Evangheliei urmează să se împlinescă din nou prin ploaia târzie la încheierea ei. Acestea sunt «vremurile de înviore» spre care privea înainte apostolul Petru când spunea: «Pocăiți-vă dar și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele, când vor veni de la Domnul vremurile de înviore, și El va trimite pe Isus.» Faptele Apostolilor 3:19, 20.” Tragedia veacurilor, 611.

După ce a șasea pecete ridică întrebarea care îi introduce pe Ilie și pe Moise, reprezentați în capitolul șapte din Apocalipsa, se deschide a șaptea pecete și descrie revărsarea Duhului Sfânt asupra acelor două grupe. Trebuie remarcat că, în această descriere, este o tăcere de o jumătate de oră. Revărsarea ploii târzii, reprezentată prin deschiderea celei de-a șaptea peceti, include o perioadă de tăcere.

Iar când a deschis pecetea a șaptea, s-a făcut tăcere în cer cam o jumătate de ceas. Și am văzut pe cei șapte îngeri care stăteau înaintea lui Dumnezeu; și li s-au dat șapte trâmbițe. Și un alt înger a venit și a stat la altar, având o cădelniță de aur; și i s-a dat multă tămâie, ca s-o aducă, împreună cu rugăciunile tuturor sfinților, pe altarul de aur care era înaintea tronului. Și fumul tămâiei, care se ridica împreună cu rugăciunile sfinților, s-a înălțat înaintea lui Dumnezeu din mâna îngerului. Și îngerul a luat cădelnița, a umplut-o cu foc de pe altar și l-a aruncat pe pământ; și au fost glasuri, tunete, fulgere și un cutremur. Apocalipsa 8:1-5.

După cum s-a remarcat tocmai în pasajul din Tragedia veacurilor, ploaia târzie începe să fie revărsată atunci când îngerul cel puternic coboară și luminează pământul cu slava lui. Ploaia târzie a început atunci când „marile clădiri ale orașului New York au fost doborâte” la 11 septembrie 2001.

„Acum se răspândește cuvântul că aș fi declarat că New Yorkul urmează să fie măturat de un val uriaș? Aceasta nu am spus-o niciodată. Am spus, pe când priveam marile clădiri care se înălțau acolo, etaj după etaj: «Ce scene îngrozitoare vor avea loc când Domnul Se va ridica să zguduie cumplit pământul! Atunci se vor împlini cuvintele din Apocalipsa 18:1-3.» Întregul capitol al optsprezecelea din Apocalipsa este o avertizare cu privire la ceea ce vine asupra pământului. Dar nu am nicio lumină deosebită cu privire la ceea ce va veni asupra New

Yorkului, decât că știu că, într-o zi, marile clădiri de acolo vor fi doborâte prin întoarcerea și răsturnarea puterii lui Dumnezeu. Din lumina care mi-a fost dată, știu că distrugerea este în lume. Un singur cuvânt de la Domnul, o singură atingere a puterii Sale mărețe, și aceste structuri masive vor cădea. Vor avea loc scene a căror grozăvie nu ne-o putem imagina.”
Review and Herald, 5 iulie 1906.

La 11 septembrie 2001, ploaia târzie a început să cadă, iar revărsarea acelei ploi cade asupra celor reprezentați de Ilie și Moise și include un timp de tăcere. Un timp de tăcere pentru Moise și Ilie este de asemenea reprezentat în capitolul unsprezece din Apocalipsa, unde Moise și Ilie, acei doi proroci care au chinuit lumea, au fost „uciși” pe ulițe. Dar după trei zile și jumătate ei au ieșit din peștera Horebului și s-au înălțat la cer. În istoria ploii târzii, solia, reprezentată prin acei doi mesageri, este ucisă și aruncată în uliță, dar nu este îngropată până când nu este înviată. Acesta este unul dintre adevărurile principale pe care Leul din seminția lui Iuda le desigilează acum.

Cele trei pecetei de pe urmă identifică mișcarea finală a poporului lui Dumnezeu, așa cum este reprezentată de Ilie și Moise. Acea mișcare moare și este înviată. Este o mișcare, căci adventismul a început printr-o mișcare care a continuat până în 1863, când ei au pus deoparte primul adevăr pe care William Miller a fost condus să-l recunoască. În 1863, mișcarea s-a încheiat, căci în 1863 ei au devenit din punct de vedere legal o biserică. Alfa și Omega stăruiește că, dacă El Și-a început poporul rămășiței ca o mișcare, îl va și încheia ca o mișcare.

زا مقبظ و د، رخ آرُم مس رد. می اهدن اسر ن ای اپ هب ار رُم تفته و ه ناگت فته ی اس ی ل ک رب ام نون
مُرابرد ی گمه اهرُم نأ. دن اهدش مدن ای امن ای لی و ی سوم ه ل ی س و اهب مک مین ی بی ایم ار ناگت فای ای تاجن
زا مقبظ و د، دمآ دورف 2001 ربم ات پ س 11 رد وا هک ی ماگنه. دن هدایم تداش ه دجه ه ف ش اکم. رد تقم ه ت ش رف
زا مقبظ و د. ن درک ادج و ن تخ اس راکش آ ی ارب مک دن دش یری ه طت. دن ی ارف دراو ناگت فای ای تاجن
زاغ آ رد تضهن نأ هک من و گن امه؛ تس ا هدش ی ح ا رط، مس ی تن و دنا ای اپ رد، تضهن ن آن ورد رد ناگدن تس رپ
، دم این ی ناریش ار نأ هک، ه ق ب ط ک ی هک دن ک ی م ح یر ص ت ل ای ناد. دوب هدش ی ای امن ت ش ی پ مس ی تن و دنا
ی ن اس ک هک ده دی م عا ل ط ا م هب ی تم. دن ن ک ی م کرد ار نأ نام ی ک ح اما، درک دن ه اوخن کرد ار تفر ع م ش ی از فا
دن ن ک ی م ی فر ع م ل ه اج ن اون ع هب ار ی اهر ک اب، دن اهر هب ای ب تس ا هدش ه دوش گ نأ رُم هک ی تفر ع م هف زا مک
رای ت خ ا رد ار نأ و دن اهدی م هف ار تفر ع م ش ی از فا هک دن هدایم ن اش ن ب ش هم ی ن. ن ا ر ح ب رد می ک ح ی اهر ک اب
دن و ش ی م هدن ای امن هی کدوی ال ی اس ی ل ک ای ای فل دال ی ف ی اس ی ل ک ه ل ی س و اهب نال ه اج و نام ی ک ح. دن راد
ای، ادخ مان نام ی ک ح و، دن و ش مدن ک فا نوری ب دن و ادخ ن اهد زا دی اب هی کدوی ال ل ه اج و ریرش ی اهر ک اب
مُدن ای امن، ای فل دال ی ف ی ن ع ی، م ش ش ی اس ی ل ک رگا. دن ن ک ی م ت ف ای رد دوخ ای امن ت ش ی پ رب ار، و ا تری س
دش اب نین چ رگا؟ تس ا ناریش هُدن ای امن، هی کدوی ال ی ن ع ی، م ت ف ه ی اس ی ل ک ه ن و گ چ س پ، تس ا نام ی ک ح
دوش ی م ل ح ا گ م و اف ل ا ه ل ی س و اهب، ه ت ب ل ا، خ س اپ؟ ه ن ر گ م، تس ا ه دروخ م هب ب ی ت رت

La începutul primului popor denominațional al lui Dumnezeu, Israelul antic, Moise L-a prefigurat pe Hristos la sfârșitul aceluia popor denominațional.

Căci Moise a zis cu adevărat către părinți: „Domnul Dumnezeul vostru vă va ridica dintre frații voștri un Proroc asemenea mie; pe El să-L ascultați în toate lucrurile, orice vă va spune. Și se va întâmpla că orice suflet care nu va asculta de Prorocul acela va fi nimicit din mijlocul poporului.” Faptele Apostolilor 3:22, 23.

La sfârșitul primului popor denominat al lui Dumnezeu, Ioan Botezătorul a fost mesagerul Ilie care a pregătit calea pentru prima venire a lui Hristos. Isus avea apoi să-Și aducă jertfa la cruce și, după aceea, să-Și înceapă lucrarea Sa de Mare Preot în Locul Sfânt al sanctuarului ceresc. La începutul celui de-al doilea popor denominat al lui Dumnezeu, Israelul modern, William Miller a fost mesagerul Ilie care a pregătit calea pentru a Doua Venire a lui Hristos. Isus a venit atunci pe neașteptate în Locul Preasfânt și a început judecata. La sfârșitul celui de-al doilea popor denominat al lui Dumnezeu, un ultim mesager Ilie a pregătit calea pentru ca Hristos să înceapă dispensațiunea judecării celor vii, încheierea lucrării Sale ca Mare Preot ceresc și a Doua Sa Venire.

William Miller simbolizează nu numai solul, ci și mișcarea cu care a fost asociat.

„Cu tremur, William Miller a început să descopere înaintea poporului tainele Împărăției lui Dumnezeu, purtându-și ascultătorii de-a lungul profețiilor până la a doua venire a lui Hristos. Cu fiecare efort, el dobânda putere. Așa cum Ioan Botezătorul a vestit prima venire a lui Isus și a pregătit calea pentru venirea Lui, tot astfel William Miller și cei care s-au unit cu el au proclamat a doua venire a Fiului lui Dumnezeu....”

„Mii de oameni au fost conduși să primească adevărul propovăduit de William Miller, iar slujitorii ai lui Dumnezeu au fost ridicăți în duhul și puterea lui Ilie pentru a vesti solia.” Scrieri timpurii, 229, 230, 233.

La începutul Israelului antic, Dumnezeu l-a chemat pe Moise, care primise patruzeci de ani de educație coruptă în Egipt, fapt ce a necesitat patruzeci de ani de viață în pustie, într-o încercare de a îndepărta influența Egiptului din caracterul său. La patruzeci de ani după nașterea sa, înțelegând că fusese ales să conducă poporul lui Dumnezeu afară din Egipt, Moise a folosit puterea omenească pentru a-l ucide pe egiptean. Patruzeci de ani mai târziu, la rugul aprins, el s-a împotrivit chemării lui Dumnezeu. După ce a acceptat în cele din urmă chemarea, a nesocotit porunca de a-și circumcide fiul până când a fost amenințat cu moartea. La hotarul Țării Făgăduite, s-a răzvrătit și a lovit Stânca a doua oară. La începutul Israelului antic, Moise poseda trăsăturile de caracter ale unui laodicean. Și, făcând astfel, el și-a împlinit totuși înalta și sfânta sa chemare, inclusiv preînchipuirea lui Hristos la sfârșitul Israelului antic. Hristos, care s-a confruntat cu iudeii certăreți, sau cu aceia care ziceau că sunt iudei, dar nu erau, a reprezentat caracterul unui filadelfian. La începutul Israelului antic, Moise a reprezentat un laodicean care avea nevoie de aur, alifie pentru ochi și haine albe. La sfârșit, Hristos este un filadelfian.

Lá òpin ìbèrè Adventism, William Miller, tí àwọn diẹ wònyen ní Sardi tí wọn kò bà aṣo wọn jé ṣàpeṣe rẹ, ṣàfihàn eni ti Filadelfia, gégé bí ìṣisẹ tí ó ní ìbáṣepò pèlú rẹ nàà ṣe rí. Ní òpin Adventism, ìṣisẹ tí ó mò àkókò òpin ní oḍún 1989 jé ti Laodikea dé iwọn tí Mose nàà jé bẹẹ. Ìṣisẹ Millerite jé àpeṣe ìṣisẹ Future for America, pèlú ikilò àṣotélè pé ìṣisẹ àkókó ni àwọn ti Filadelfia mú ṣe ní àkókò Filadelfia, àti ìṣisẹ ikeyìn ni àwọn ti Laodikea mú ṣe ní àkókò Laodikea.

Sunt martorul unei părți mai mari din istoria profetică a acestei mișcări, începând din 1989, decât oricare altă persoană asociată cu istoria Future for America, și mărturisesc că eu însumi am parcurs personal această istorie, începând din 1989 și mai departe, ca adventist laodicean recunoscut. Sunt multe suflete de-a lungul acestei căi care ar susține mărturia mea. Pot, de asemenea, să mărturisesc

cu certitudine că aceia asociați cu mișcarea de la sfârșitul adventismului au fost, de asemenea, adventiști laodiceeni recunoscuți. Primul popor denominat începe cu un laodicean care devine un filadelfian și se încheie cu un filadelfian. Al doilea popor denominat începe cu un filadelfian și se încheie cu un laodicean care este chemat să devină un filadelfian. Aceasta este semnătura lui Alfa și Omega.

Na parstaj e ta mizerabl, ta mizerab spiritual blindnes di ta lider y di esnan ku a uni ku dje, Dios ainda tabata dirigí y kontrolá e señalan profétiko ku a sosodé for di 1989 te awor. Na parstaj e desnudez y pobresa spiritual di e lider y di esnan ku a uni ku dje, Dios ainda tabata dirigí e deseyamentu di e berdadnan ku El a mira apropí pa deseyá. Den Su miserikòrdia, ku nunca no ta separá di Su “berdat,” El a ideá un proseso di purifikashon ku a proveé pa un Laodiceano muri y despues resusitá komo un Filadelfiano. E morto y resurekshon ei tabata prefiguá pa e autorenan di e bukinan di Daniel y Apokalipsis, ku tur dos a ser simbólikamente matá y resusitá. Juan a ser resusitá for di e morto di ser hirá den un paila di zeta buliente, Daniel for di e kuèva di leonanan hambriento. Asina, e dos bukinan, ku ta un solo buki, ta pone enfasis riba e símbol di morto y resurekshon komo parti di e mensahe ku awor ta ser deseyá.

Ca mișcare din „zilele de pe urmă” a judecării de cercetare (care a fost preînchipuită de mișcarea millerită) se apropia de sfârșitul timpului, Dumnezeu a rânduit ca liderul și mișcarea să fie omorâți și, după aceea, să fie înviați. În contextul celor șapte biserici, Laodicea a fost ucisă la 18 iulie 2020 și urma să fie înviată ca Filadelfia înaintea legii duminicale care se apropia. Mișcarea înviată avea să fie dintre cele șapte biserici, dar avea să fie a opta. Mișcarea avea să fie a opta, adică dintre cele șapte.

Acest secret profetic este susținut în cartea Apocalipsei de mai mulți martori, deși până acum nu a fost recunoscut. În această perioadă de timp în care intrăm acum, noi pășim în testul icoanei fiarei, despre care sora White ne spune că este testul care vine înaintea legii duminicale. La legea duminicală este aplicată pecetea lui Dumnezeu asupra filadelfienilor din acea istorie. Dar ei trebuie să treacă testul icoanei fiarei care vine înainte de încheierea timpului de probă.

„Domnul mi-a arătat în mod lămurit că chipul fiarei va fi format înainte de încheierea timpului de probă; căci acesta trebuie să fie marele test pentru poporul lui Dumnezeu, prin care se va hotărî destinul lor veșnic. Poziția ta este un asemenea amestec de inconsecvențe, încât doar puțini vor fi înșelați.”

„În Apocalipsa 13 acest subiect este prezentat în mod clar; [Apocalipsa 13:11–17, citat].”

„Aceasta este încercarea pe care trebuie s-o aibă poporul lui Dumnezeu înainte de a fi pecetluit. Toți cei care și-au dovedit loialitatea față de Dumnezeu prin păzirea Legii Sale și prin refuzul de a accepta un sabat contrafăcut se vor așeza sub steagul Domnului Dumnezeu Iehova și vor primi sigiliul Dumnezeului celui viu. Cei care cedează adevărul de origine cerească și acceptă sabatul duminicii vor primi semnul fiarei.” Manuscript Releases, volumul 15, 15.

În istoria prezentă, cele două coarne identificate odinioară ca Republicanismul și Protestantismul s-au schimbat deja în democrație și Protestantism apostat. Când aceste două coarne sunt pe deplin unite, ele formează atunci o singură putere, un singur corn. În aceeași perioadă, Dumnezeu va

identifica și va înălța cornul autentic al Protestantismului pentru a avertiza împotriva chipului fiarei. Aceste două coarne merg în paralel unul cu celălalt până când Statele Unite încetează să mai fie a șasea împărăție a profeției biblice.

Вахийниң он йәттинчи боби аждиһа (Бирләшкән Милләтләр Тәшкилати), вәһший һайван (папилик һакимийәт) вә ялған пәйғәмбәрниң (Америка Қошма Штатлири) үч тәрәплик бирлиги йәттә баштин болған сәккизинчи баш болған күч экәнлигини көрситиду. Бу йәттә баш Муқәддәс Китап пәйғәмбәрлигидики падишалиқлар болуп, Бабилдин башлинип, андин Мадо-Фарс, Юнанистан, андин бутпәрәс Рим келиду. Андин бәшинчи падишалиқ папилик Рим болуп, у пәйғәмбәрлик жәһәттин 1798-йили өлүмлүк яридар болған. Тарихниң шу нуктисидә Муқәддәс Китап пәйғәмбәрлигиниң алтинчи падишалиқи болған Америка Қошма Штатлири тәхткә чиқти, та йекинда келидиған Йәкшәнбә қанунида ағдурулғанғичә.

ONU va fi atunci constrânsă de puterea care constrânge întreaga lume să ridice un chip fiarei. În acel moment, și cea de-a șasea împărăție va fi primit o rană de moarte, însă Statele Unite vor constrânge atunci întreaga lume să accepte conducerea sa asupra ONU și vor cere ca ei să accepte, de asemenea, autoritatea morală a papalității de a governa uniunea întreită.

Și îi amăgește pe cei ce locuiesc pe pământ prin mijlocirea acelor minuni pe care avea putere să le facă înaintea fiarei; zicând celor ce locuiesc pe pământ să facă o icoană fiarei care avea rana de sabie și a trăit. Și i s-a dat putere să dea suflare icoanei fiarei, pentru ca icoana fiarei să și vorbească și să facă să fie uciși toți cei ce nu se vor închina icoanei fiarei. Apocalipsa 13:13, 14.

Singura definiție a „chipului fiarei” dată prin inspirație este că acesta reprezintă unirea dintre biserică (puterea papală) și stat (Națiunile Unite, Statele Unite controlând ceilalți nouă împărați). Izabela este puterea papală; Ahab este Statele Unite, care este împăratul celor zece seminții din nord.

Iyo Leta Zunze Ubumwe za Amerika nizagwa ku cyumweru cy'itegeko ryo ku Cyumweru, Tiro (ubupapa), wari waribagiranye kuva mu 1798, “azibukwa,” kandi azatangira indirimbo ze zo kureshya. Kubera isenyuka ry'ubukungu ryagereranyijwe n'“irimbuka ry'igihugu” mu nyandiko za Ellen White, Leta Zunze Ubumwe za Amerika zizahatirwa guhuriza isi yose hamwe kugira ngo ihangane n'ubushobozi bwa Bibiliya butuma ukuboko kwa buri muntu kumuhindukirana. Uwo mbaraga ni Isilamu, nk'uko bigaragazwa na Ishimayeli, sekuruza wa Isilamu.

Și îngerul Domnului i-a zis: „Iată, ești însărcinată și vei naște un fiu, căruia îi vei pune numele Ismael, pentru că Domnul a auzit mâhnirea ta. El va fi ca un măgar sălbatic printre oameni; mâna lui va fi împotriva tuturor, și mâna tuturor împotriva lui; și va locui în fața tuturor fraților săi.” Geneza 16:11, 12.

Statele Unite formează o alianță cu ceilalți nouă împărați, asumând poziția de conducere. Fac aceasta doar pentru scurtă vreme, iar apoi vor insista ca puterea papală să devină capul întregului ansamblu, așa cum Izabela îl controla pe Ahab.

Astfel, tripla alianță a balaurului, a fiarei și a profetului mincinos pornesc împreună spre Armagedon. Numărul opt reprezintă învierea, iar împărăția despre care profeția arată că a primit o rană de moarte a fost a cincea împărăție, puterea papală. Când papalitatea este înviată, ea devine a opta împărăție și i se dă controlul asupra triplei uniuni, iar cea a opta împărăție este acel unic cap al celor șapte împărății care a fost identificat ca primind o rană de moarte, însă inspirația identifică, de asemenea, și vindecarea acelei răni de moarte.

„Pe măsură ce ne apropiem de criza finală, este de o importanță vitală ca între instrumentele Domnului să existe armonie și unitate. Lumea este plină de furtună, de război și de dezbinare. Totuși, sub o singură căpetenie — puterea papală — oamenii se vor uni pentru a se împotrivi lui Dumnezeu în persoana martorilor Săi. Această unire este cimentată de marele apostat. În timp ce caută să-și unească agenții în lupta împotriva adevărului, el va lucra să-i dezbine și să-i risipească pe apărătorii lui. Gelozia, bănuiala rea, vorbirea de rău sunt instigate de el pentru a produce discordie și disensiune.” Testimonies, volumul 7, 182.

A cincea împărăție, a șasea împărăție și a șaptea împărăție, în acel moment, și-au pierdut toate împărățiile lor individuale, astfel încât împărățiile lor respective sunt toate înviate împreună ca o singură împărăție alcătuită din trei părți, contrafacând alcătuirea întreită a Dumnezeirii.

Cea de-a șasea împărăție, care a început cu două coarne asemenea unor miei și se încheie ca un singur corn care vorbește ca un balaur, posedă caracteristica profetică a puterii papale, căci ea devine chipul fiarei. Fiara, puterea papală, este cea reprezentată în primul rând ca a opta împărăție înviată, care era dintre cele șapte. Însă, chiar dacă puterea papală este aceea care împlinește cel mai direct enigma profetică a faptului că a opta este dintre cele șapte, Statele Unite formează un chip al papalității și, prin urmare, produce profetic aceleași caracteristici ca puterea papală.

Amerikas Savienotās Valstis aizsākās 1798. gadā, kad, saskaņā ar Jesajas divdesmit trešo nodaļu, Tīrai, pāvesta varai, bija jātiek aizmirstai līdz sestās valstības beigām. 1798. gads millerītiem bija gala laiks adventisma sākumā. Līdz 1844. gada pavasarim millerītu adventisms bija pieņēmis protestantisma mantiju, kas virzās paralēli republikānisma ragam, kurš pārstāv Amerikas Savienoto Valstu valdību. Abi rāgi ir uz viena un tā paša zvēra, tādēļ tie cauri vēsturei virzās kopā. Adventisma sākums un noslēgums virzās paralēli republikāņu ragam. Vēsture no 1798. gada līdz laikam, kad protestanti noraidīja pirmā eņģeļa vēsti, bija periods, kurā Dievs nostiprināja šo protestantu ragu. Viņš to darīja pārbaudes procesā, tāpat kā Viņš darīja ar republikāņu ragu. Par šiem paralēlajiem rāgiem ir daudz kas sakāms, bet ne tagad.

Cornul republican sāvârșește curvie cu protestantismul apostat, nu cu adevăratul corn protestant, căci adevăratul corn este mireasa Mielului și ea este fecioară. De la vremea sfârșitului, în 1989, au fost șapte președinți. Al șaselea dintre acești președinți a primit o rană de moarte chiar în anul în care și mișcarea de la sfârșitul adventismului a primit o rană de moarte. Al optulea președinte de la vremea sfârșitului, din 1989, va fi cel care a primit o rană de moarte ce este vindecată. El trebuie să fie un președinte care este dintre cei șapte. În același timp, în 2020, când al șaselea președinte a primit rana sa de moarte, a fost ucis și cornul care poartă acum mantia protestantă. La fel ca în cazul fiarei catolicismului și la fel ca în cazul chipului fiarei al protestantismului apostat, tot așa și în cazul adevăratului corn al protestantismului. Cornul protestantismului este reprezentat ca a șasea

biserică, ce devine a opta, dar este dintre cele șapte.

Când puneți la încercare aceste afirmații, amintiți-vă că mesajul care este desigilat chiar înainte de încheierea timpului de probă va fi, cu siguranță, prezentat în contextul începutului care ilustrează sfârșitul. Acel mesaj va fi prezentat prin metodologia „istoricismului”, care folosește istoria biblică, corelată cu istoria lumii, pentru a identifica sfârșitul lumii. Acel mesaj răsare din pământ.

Adevărul va răsări din pământ, și dreptatea va privi din ceruri. Da, Domnul va da ce este bun, și țara noastră își va da rodul. Dreptatea va merge înaintea Lui și ne va pune pe calea pașilor Săi. Psalmii 85:11–13.

Ntabwo ari uko gusa isi yo muri uwo murongo isobanurwa nk“igihugu.” Umurongo wo muri Zaburi ntugaragaza gusa ko “igihugu” ari inyamaswa yo ku “isi” yo mu Byahishuwe cumi na bitatu, ahubwo unavuga ko “ukuri” “kumera” guturutse mu isi.

„Koja je nacija Novoga svijeta 1798. godine uzdizala se na vlast, obećavajući snagu i veličinu te privlačeći pozornost svijeta? Primjena simbola ne dopušta nikakvu sumnju. Jedna nacija, i samo jedna, odgovara obilježjima ovoga proročanstva; ono nedvojbeno upućuje na Sjedinjene Američke Države. Iznova i iznova misao, gotovo same riječi, svetoga pisca nesvjesno su rabili govornik i povjesničar opisujući uspon i razvoj ove nacije. Zvijer je viđena kako ‘izlazi iz zemlje’; a prema prevoditeljima, riječ ovdje prevedena kao ‘izlazi’ doslovno znači ‘rasti ili nicati kao biljka.’” Velika borba, 440.

Соединённые Штаты — это зверь из земли, который «выходит». Поэтому, когда вы испытываете утверждения, содержащиеся в этих статьях, вдохновение указывает, что весть будет основываться на том, что конец изображается началом; она будет представлена в контексте исторической линии за исторической линией, и она должна исходить от голоса в Соединённых Штатах. Разумеется, в самих Соединённых Штатах есть ложные голоса, но согласно и на основании авторитета Слова Божьего, всякий вестник или служение, которое находится вне Соединённых Штатов или имеет своё происхождение вне их, является ложным светом. Адвентизм начался в Соединённых Штатах с голоса человека и движения, учреждённого в Соединённых Штатах. Иисус изображает конец какого-либо дела его началом.

Cel ce are ureche, să audă ce zice Duhul bisericilor.